

[Carsten Andersen]

samarbejdede med. Nej, det, finansministeren redegjorde for samarbejdet med, var de store, overordnede organisationer som de kommunale organisationer og andre overordnede begreber, mens der ikke var taget fat på at drøfte disse spørgsmål med personalet, med dem, som ved, hvor skoen trykker, og dem, som oplever det i det daglige.

Hr. Ivar Nørgaard kom med et eksempel på, hvordan finansministeren har afvist i forskellige konkrete situationer at give de ansatte i den offentlige sektor en tryghed og en sikkerhed i ansættelsesforholdet, når man går ind i forskellige eksperimentsituationer. Derfor opstår der en frygt i organisationerne og blandt personalet i den offentlige sektor, og det er det, der gang på gang bliver misforstået som en modstand imod modernisering. Hvis man går med på at lave nogle forsøg, hvis man rækker en lillefinger til at deltage i nogle forsøg, går man ud i en risikosituation – ikke en risiko for at få nogle omvæltninger i sin tilværelse, men en risiko for at komme ud i arbejdsløshed. Det gør, at man holder fast på det bestående, når man ikke i en omstillingsproces får en vis garanti for, at man stadig væk har sit arbejde. Hr. Gammelgaard sagde, at jeg ikke havde lyttet efter finansministerens ord. Hr. Gammelgaard sagde også, at jeg havde skrevet min tale på forhånd. Det var skarpt set, hr. Gammelgaard. Det havde jeg, for jeg havde nemlig vurderet på forhånd, at finansministeren ikke ville kunne komme med nogle kontante oplysninger om, at der var indledt samarbejde med organisationerne om disse ting – for det havde jeg nemlig spurgt dem om forinden, hr. Gammelgaard. Derfor kunne jeg godt skrive den tale på forhånd. Jeg mener også, at finansministerens ord til min motivering og til forespørgslen drejede sig om en involvering af organisationer og medarbejdere, som var sket på et meget, meget højt plan.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at der ikke er kommet nogen kommentarer til, at det gang på gang er blevet påpeget, at det er ledelsen, der er problemet. Som hr. Fogh Rasmussen sagde: det er ledelsen, der er flaskkehalsen, når vi skal have ændret på systemet; det er ledelsen, der holder fast i bureaukratiet. Jeg skal ikke forlænge denne debat med det spørgsmål, men jeg vil senere en anden gang vende tilbage og spørge om, hvad forholdet egentlig er mellem den politi-

ske ledelse og ledelsen i centraladministrationen, når man, selv om der er så store ønsker om at få ændret på bureaukratiet, ikke kan komme igennem med disse ting.

Jeg vil endelig sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg synes, det var en saglig redegørelse. Jeg er ked af, at VS ikke kan være med på dagsordensforslaget, selv om man har en kritik. Den kan jeg godt være enig i. Vi kan være meget kritiske over for funktionen af samarbejdsudvalgene, men det er det redskab, vi har i dag, og hvis det var helt umuligt at bruge dette redskab, var det på tide at komme i gang med at finde noget andet, men det er ikke forsøgt til ende at få de samarbejdsudvalg til at have et reelt indhold.

Når jeg ikke havde organisationerne med i første omgang, men hovedsagelig pegede på samarbejdsudvalgene, er det, fordi jeg opfatter samarbejdsudvalgene og organisationerne som noget, der er meget, meget tæt forbundet. Hvis man har medinddraget samarbejdsudvalgene, så har man faktisk også informeret organisationerne om moderniseringsprogrammet.

Jeg vil sige til hr. Maisted, at man skal nu have et par særlig frie ører for at høre, at jeg har talt for en udvidelse af formynderstaten. Det har der overhovedet ikke ligget i det, jeg har talt om, men jeg har taget fat på nogle af de ting, som hr. Maisted ganske rigtigt sagde, at når en stilling bliver ledig og den ikke bliver genbesat, så kan man være lidt nervøs for, hvad man gør med det arbejdspress, der opstår, når den ikke bliver genbesat.

Finansministeren var i sin indledning i den anden runde inde på, at der ikke er mange, der ved, hvad moderniseringsprogrammet indeholder, og at vi ligesom fokuserer meget på en bestemt ting. Den reelle grund til, at der ikke er så mange, der ved noget om det, kunne være, at der ikke har været den tilstrækkelige oplysning om moderniseringsprogrammet – ud over debatten her i folketinget i december måned. Jeg er enig med finansministeren i, at præstationslønninger findes, men jeg hørte også, at man var parat til at se på, om der var andre lønssystemer fra det private område, som man kunne flytte over til det statslige område. Det synes jeg er ret så interessant.

Jeg mener, jeg har sagt til finansministeren, hvorfor vi har noget imod at medinddrage hr. Jan Carlzon. Det er, fordi Jan Carlzon